

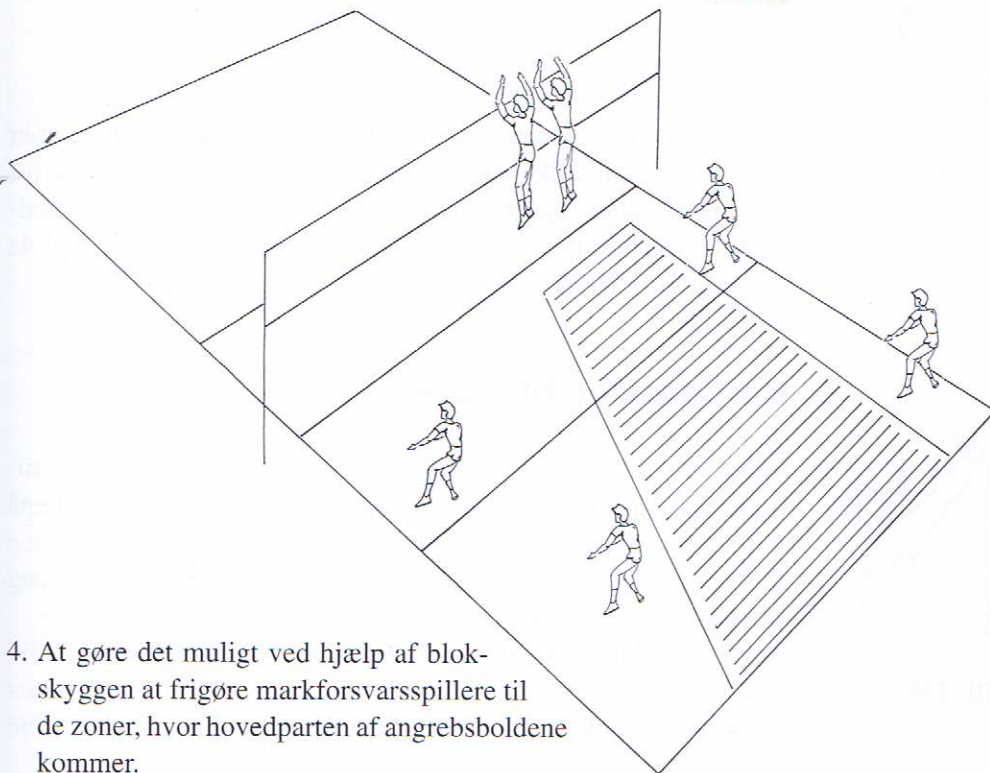
VI BLOKADE

Det bedste forsvar mod modstanderens angreb bliver meget hurtigt blokaden. I praksis foregår blokadehandlingen ved, at 1, 2 eller 3 spillere (pos. 2, 3 eller 4) springer op tæt ved nettet, rækker hænderne ind over dette og ved hjælp af hændernes placering prøver at forhindre, at modstandernes angreb lykkes.

Blokadens hovedformål kan defineres i følgende punkter:

1. At lave så tæt en "mur", at smash ikke betaler sig.
2. At slå bolden i gulvet på modstanderens banehalvdel (se s. 214).
3. At bevare bolden i spil efter blokaden.

III. 253

4. At gøre det muligt ved hjælp af blok-skyggen at frigøre markforsvarsspillere til de zoner, hvor hovedparten af angrebsboldene kommer.
5. At påvirke modstanderens angribere psykisk.

Blokadetyper

I en volleyballkamp opstår der mange forskellige blokadesituationer. I nogle situationer har spillerne god tid, i andre er de i tidsnød. Det er derfor nødvendigt at beherske forskellige teknikker. Man skelner mellem to hovedtyper:

- den aktive blokade (angrebsblokaden)
- den passive blokade (forsvarsblokaden)

Den aktive blokade

I den aktive blokade sigter man imod at vinde bolden direkte. Det er derfor nødvendigt at have arme og håndled spændte, i det øjeblik bolden rammer hænderne.

Hænderne placeres på modstandernes side af nettet med underarmene tæt på netkanten.

Denne blokadetype kræver:

- at spillerne har en sådan nåhøjde, at de i svævefasen er i stand til at række hænderne ind over nettet
- at spillerne har tid til at placere blokaden
- at spillerne har en god koordination.

Det er en udpræget misforståelse, at man altid, når bolden rammer ens hænder, skal vinkle i håndleddene. Dette kan ingen nå overfor kraftfulde angreb. Imidlertid kan man med fordel vinkle håndleddene, når hænderne opnår kontakt med bolden i blokaden af de meget bløde overspilninger.

III. 254

III. 255

Den passive blokade

Under specielle forhold anvendes den passive blokade. Håndstillingen er bagudrettet, så bolden rammer i håndfladen og derpå springer bagud og videre i spil.

Hovedformålet er at dække et område af banen mod hårde angreb, og teknikken anvendes primært:

- af små spillere, der ikke kan nå ind over modstandernes banehalvdel
- af spillere, der kommer for sent op i blokaden til at kunne sætte en aktiv blokade
- i et forsøg på at få bolden i spil igen på egen banehalvdel.

F.eks. hvis
situationer

Bloka

Man skeln
blokade.

Énmands
Énmandsb
angrebsspi

Dette er tal
nen viser, h
forsvar i fo

Også ho
blokaden. I
varieret og
blokade be

Énmand
uanset spill

F.eks. hvis modstanderne "samler så godt op", at det, ud fra situationen ikke betaler sig at blokere aktivt.

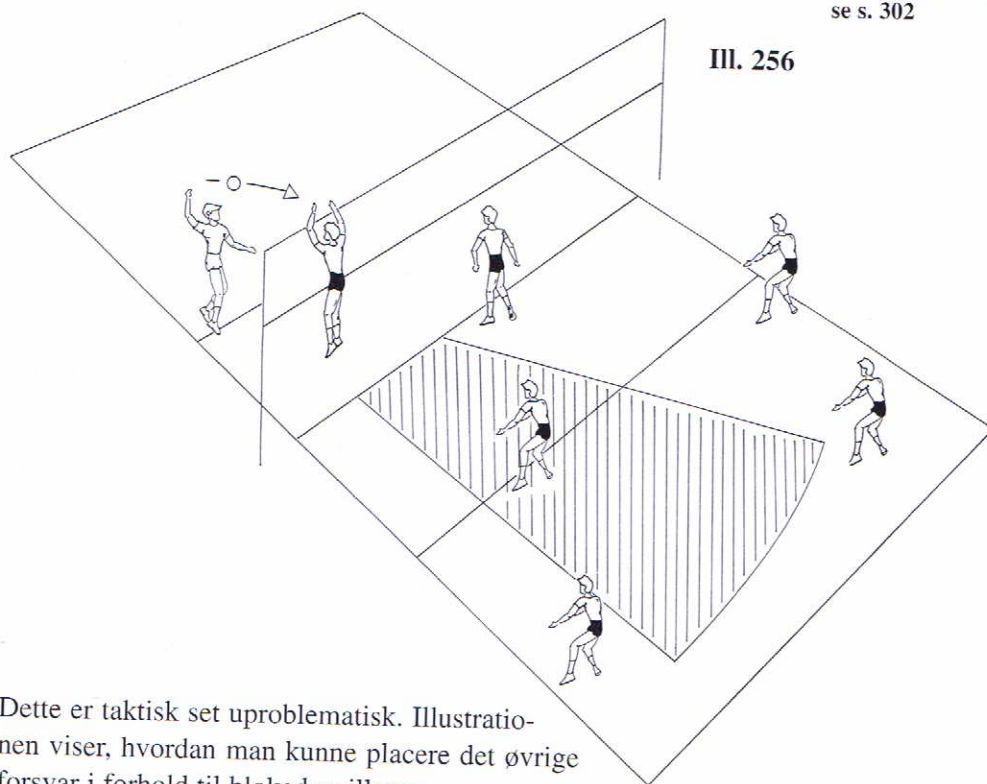
Blokadens størrelse

Man skelner i volleyball mellem énmands-, tomands- og tremands-blokade.

Énmandsblokaden

Énmandsblokaden benyttes især af begynderhold. Man blokerer den angrebsspiller, man står overfor.

Forsvar ved énmandsblokade, se s. 302

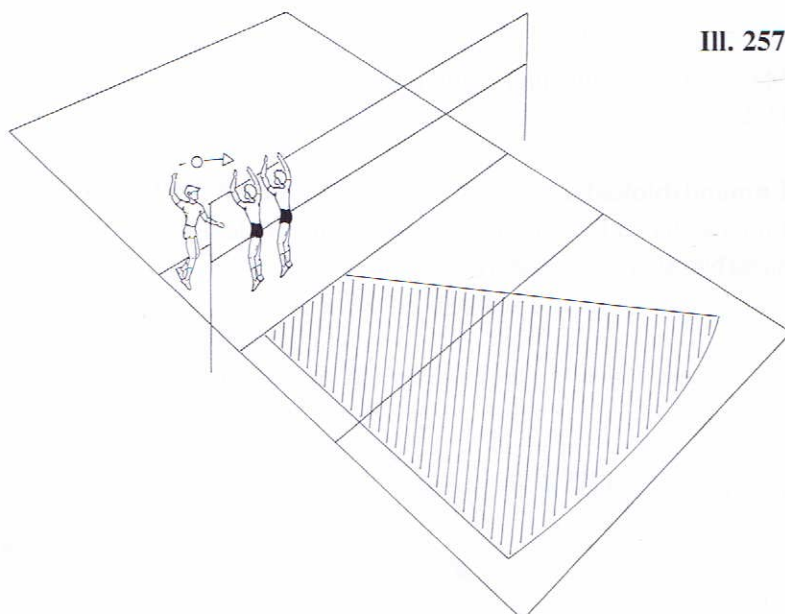
Dette er taktisk set uproblematisk. Illustrationen viser, hvordan man kunne placere det øvrige forsvar i forhold til blokadespilleren.

Også hold på meget højt niveau har brug for at træne énmandsblokaden. Dette hænger sammen med, at angrebsspillet her er meget varieret og hurtigt. Det er derfor svært at nå at etablere en effektiv blokade bestående af flere spillere.

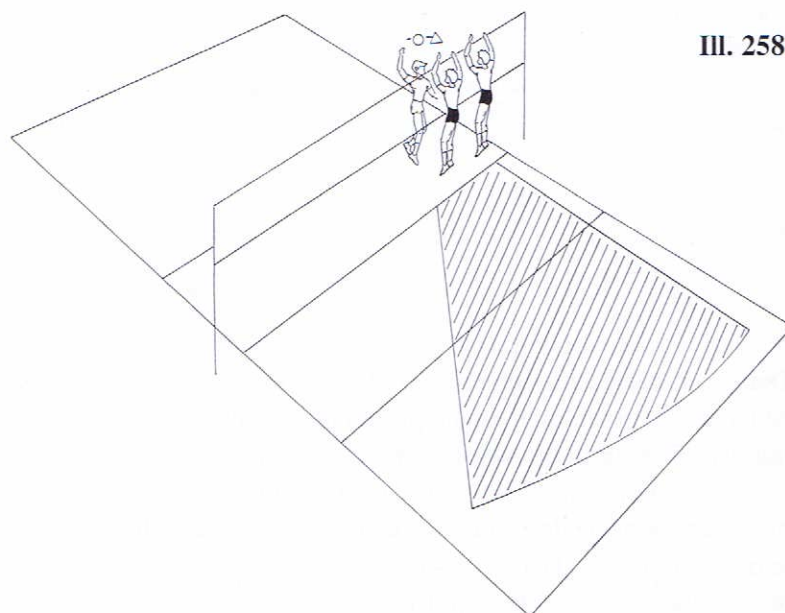
Énmandsblokaden vil derfor altid være nødvendig at træne – uanset spillerniveau.

Tomandsblokaden

De fleste hold bestræber sig på at etablere en tomandsblokade overfor alle angreb. Fordelen ved at anvende tomandsblokaden er, at det herved er muligt at dække en meget stor del af banen mod angreb. Dette stiller dog store krav til samarbejdet mellem blokadespillerne.

III. 257

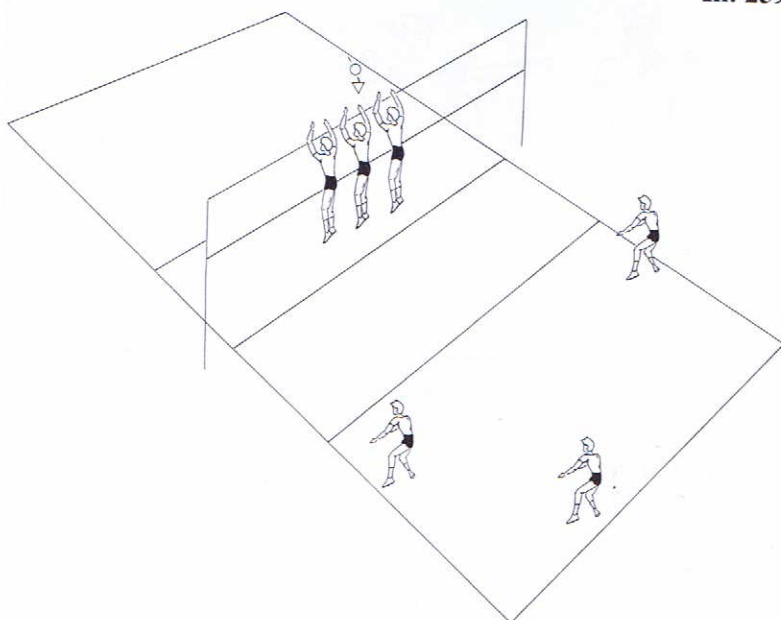

III. 258

III. 257 - 258 Man benytter først og fremmest tomandsblokaden mod angreb fra pos. 2 og 4.

Tremandsblokaden

III. 259

Tremandsblokaden benyttes kun meget sjældent. Den kan ikke anbefales til begynder- og seriehold. Problemet ved denne blokade er:

- at der stilles meget store krav til samarbejdet blokadespillerne indbyrdes
- at der kun er 3 spillere til at dække resten af banen.

III. 259

Énmandsblokaden

Beskrivelse af énmandsblokaden

Udgangsstillingen

I udgangsstillingen står blokadespilleren tæt ved nettet med front mod dette og med hænderne i ca. skulderhøjde. Overfor hurtige angreb vil det være en fordel at have hænderne endnu højere løftet i klarstillingen.

III. 260

Afstanden til nettet bør være godt 1/2 m., og kropsvægten er lagt frem på den forreste del af foden.

Når bolden er blevet hævet til angriberen overfor, vurderes boldens hastighed, svæv og længde hurtigt. Derefter flytter blokadespilleren øjnene over på angriberen for at aflæse tilløbsretningen.